

بسم الله الرحمن الرحيم

دو واقعیت متناقض که امروز مشاهده می شود

(ترجمه)

از ابونجیح عرباض بن ساریه رضی الله عنه روایت است که فرمود: رسول الله صلی الله علیه وسلم ما را چنان موعظه‌ای نمود که قلب‌ها هراسان و چشم‌های ما اشک ریختند. ما گفتیم: ای رسول الله صلی الله علیه وسلم، مثل این که این موعظه خدا حافظی است، پس ما را نصیحت نمائید؛ ایشان فرمودند:

«أوصيكم بتقوى الله عز وجل، والسمع والطاعة، وإن تأمر عليكم عبدٌ؛ فإنه من يعش منكم فسيري اختلافاً كثيراً، فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين، عَضُوا عليها بالنواجذ، وإياكم ومحدثات الأمور؛ فإن كل بدعة ضلالة»

(رواه ابوداود والترمذی وقال: حدیث حسن صحیح)

ترجمه: شما را به تقوای (ترس از) الله سبحانه و تعالی و به شنیدن و اطاعت کردن توصیه می‌نمایم؛ اگرچه بالای شما غلامی امیر مقرر گردد؛ زیرا عده‌ی از شما در زندگی طولانی‌اش زود است که اختلافات زیادی را مشاهده نماید؛ پس در آن حالت بر خود سنت (راه و طریقه‌ی زندگی) من و خلفای راشدینی که رهنما و هدایت یافته هستند، لازم بگیرید و با دندان آن را محکم بگیرید (کنایه از شدت محکمی می‌باشد)؛ از امورات نو پیدا در دین (بدعت) پرهیز نمایید؛ زیرا هر امر نوآوری در دین (بدعت) گمراهی پنداشته می‌شود.

شرح حدیث

در زمانه‌ی حاضر وقتی این حدیث را مطالعه نمائیم، سبب رنجش و غمگینی قلب انسان می‌گردد؛ زیرا حدیث ما را به چیزی رهنمائی می‌کند که در گذشته‌ها بود و امروز وجود ندارد:

پیامبر صلی الله علیه وسلم ما را به تقوی و ترس از الله سبحانه و تعالی توصیه نموده است، اما برعکس می‌بینیم که امروزه ظلم تمام زمین را فراگرفته است. دیروز حکام مسلمانان را در پابندی به کتاب الله متعال و سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم فرامی‌خواندند، لیکن امروز حکام خاین و معامله‌گر را می‌بینیم که هر قدر تعدادشان زیاد

می‌شود، همان قدر ضعف و عدم تعاون‌شان اضافه می‌گردد؛ دیروز پابندی به احکام و طاعت الله سبحانه و تعالی مشاهده می‌گردید؛ امروز بدعت‌ها و امورات نو پیدا در دین را مشاهده می‌کنیم که با قرآن و سنت هیچ نوع رابطه‌ای ندارند. ...

ای مسلمانان! آیا شما از این که احکام قرآن تطبیق نمی‌شود، غمگین نمی‌شوید؟ آیا وصیت رسول الله صلی الله علیه وسلم را که گفته بود: «سنت من و سنت خلفای راشدین هدایت شده را بر خود لازم بگیرید.» بر خود تطبیق نمی‌کنید؟ بدون شک ادامه‌ی زندگی بدون تطبیق احکام قرآن ذلت‌آور است، یعنی زندگی انسان بدون نظام خالقش مستقیم نگردیده، روح و روان انسان بدون تطبیق نظام الهی آرام شده نمی‌تواند؛ خالق‌ی که پیدا کننده‌ی دنیا، آخرت و انسان و زندگی می‌باشد؛ اما به یاد داشته باشید که احکام قرآن تطبیق شده نمی‌تواند؛ مگر توسط دولتی که با حاکمش جهت تطبیق قرآن و سنت بیعت صورت نگیرد.